

FIPs retningslinjer	Rev.: 3	Dato: 23.04.2023
Retningslinjer for bedømmelse av posthistorieeksponat	Org.: HS	Side: 1 av 12

Posthistorie: Innledning og formål

Disse retningslinjene er gitt av FIPs kommisjon for posthistorie for å gi praktiske råd om hvordan man skal anvende GREV (1.1-1.4) og SREV for posthistoriske eksponat (godkjent av FIPs 70. kongress i Bucuresti).

Dersom det skulle oppstå tvil om hvilke regler som har forrang av GREV, SREV for posthistorie og disse retningslinjer, har GREV den høyeste forrang, deretter SREV for posthistorie, mens disse retningslinjene rangerer etter alle beslutninger tatt av FIPs kongress.

Retningslinjene har blitt utviklet for å hjelpe utstillerne med forberedelser og dommerne med bedømmelsen av posthistoriske eksponat. De gir veiledning og praktiske råd om:

1. Definisjonen og særtrekk ved posthistoriske eksponat og de tre underklassene av posthistoriske eksponat
2. Prinsippene for oppbygging av posthistoriske eksponat
3. Kriteriene for å bedømme posthistoriske eksponat og deres bruk
4. Avsluttende bestemmelser

1. **Definisjonen og særtrekk ved posthistoriske eksponat og de tre underklassene av posthistoriske eksponat**

- 1.1 Et posthistorisk eksponat består av brukte konvolutter og brev, brukt helpost, brukte frimerker og andre postale dokumenter som er utvalgt, beskrevet og ordnet i henhold til en balansert plan med sikte på å utvikle et aspekt av posthistorien. Slike eksponat legger generelt vekt på portosatser, ruter, postale bestemmelser, stempler og postale påskrifter, bruk, og andre postale aspekter, tjenester, funksjoner og aktiviteter knyttet til historien om utviklingen av postale tjenester.
- 1.2 Gjennom analyse og beskrivelse av de filatelistiske objekter som et posthistorisk eksponat omfatter, skal utstilleren vise og forklare utviklingen eller arbeidsformen for en eller flere postale tjenester. Likeledes skal eksponatet vise hvordan postale regler og reglementer ble anvendt i praksis, samt vise gjennom studium og klassifikasjon av det filatelistiske materialet, og/eller de postale stempler og påskrifter, hvorledes disse forholder seg til eksponatets tittel og målsetning. Det omfatter eksponater som dekker organiserte posttjenester fra den tidlige begynnelse til nåtiden. Eksponater med historiske, sosiale og andre spesialstudier (klasse 2C, se nedenfor) viser postverkets samspill med samfunnet, begivenheter, næringsliv eller et områdes historiske geografi, samt den innvirkning postverket har på menneskeheten og menneskeheten har på postverket.
- 1.3 Det er for eksempel mulig å vise utviklingen av postforbindelsen mellom to eller flere områder, nasjoner eller kontinenter, samt å vise utviklingen av postale tjenester i ett land, ett distrikt eller én enkel geografisk lokalitet. Alternativt kan man vise utviklingen av én spesiell postal tjeneste, enten gjeldende for hele verden, i ett land eller en gruppe land

FIPs retningslinjer	Rev.: 3	Dato: 23.04.2023
Retningslinjer for bedømmelse av posthistorieeksponat	Org.: HS	Side: 2 av 12

eller mer lokalt.

- 1.4 Eksponatene kan ordnes kronologisk, geografisk (f.eks. lokalt, nasjonalt, distriktsvis), etter transportmetoden eller typen av postal tjeneste, etter portosatser, etter stempler eller påskrifter, eller på enhver annen måte som utstilleren finner hensiktsmessig. For å oppnå høye poeng for behandling bør strukturen være logisk og konsistent gjennom hele eksponatet. I noen tilfeller der det er fornuftig, kan understrukturen variere mellom kapitlene.
- 1.5 De mest effektive posthistoriske eksponatene unngår duplisering av tilsvarende objekter og store kronologiske hull der det er mulig, og unngår å ta med objekter som ikke er direkte relevante for emnet som vises. Med sjeldne unntak er essays og prøvetrykk, ubrukte frimerker og ubrukt helpost irrelevante. Hvis de vises, må deres inkludering begrunnes.
- 1.6 Som en alminnelig regel gjelder at et posthistorisk eksponat skal vise filatelistisk interessant materiale (postalt og der hvor det er passende også ikke-postalt) på best mulig måte uten at eksponatet fremstår som et illustrert manuskript for en håndbok der teksten dominerer.
- 1.7 Det er anerkjent at betydelige posthistoriske eksponat kan utvikles for enhver tidsperiode i postens historie fra tidlige posttjenester til postmekanisering i nyere tid, og at viktig postal utvikling har skjedd og bør verdsettes i enhver tidsperiode.
- 1.8 Tre klasser posthistoriske eksponat er anerkjent.
- 1.8.1 Klasse 2A – posthistoriske eksponat som omhandler postale tjenester og systemer

Eksempler på posthistoriske eksponat i klasse 2a inkluderer (men er ikke begrenset til):

- A. Utviklingen eller driften av en eller flere postale tjenester og system innen et land, område eller region, eller mellom land og kontinenter
- B. Den praktiske utførelsen av postale lover, regler og forskrifter og/eller spesifikke postale tjenester
- C. Posttjenester før innføring av frimerker
- D. Portosatser
- E. Ruter for postbefordring
- F. Militær post, feltpost, beleiringspost, krigsfangepost, sivil og militær interneringspost
- G. Jernbanepost, skipspost til sjøs og/eller på innsjøer, elver og kanaler
- H. Alle former for reisende postkontorer
- I. Katastrofepost
- J. Desinfisert post
- K. Sensurpost

FIPs retningslinjer	Rev.: 3	Dato: 23.04.2023
Retningslinjer for bedømmelse av posthistorieeksponat	Org.: HS	Side: 3 av 12

- L. Portobelagte forsendelser
- M. Postautomasjon
- N. Postagenter og speditører
- O. Tjenestepost, portofri post

I underklasse 2A bør kart, forordninger og lignende materiale kun benyttes hvis de er relevante for utviklingen og dokumentasjonen av det valgte emnet og bør begrenses i antall.

Et eksponat innen et av disse emnene inneholder ofte postale stempler eller påskrifter knyttet til emnet. En studie strukturert og behandlet primært i henhold til disse stempelenes og påskriftene anses vanligvis som et klasse 2B-eksponat (se nedenfor).

1.8.2 Klasse 2B – stempeleksponat (markofili) som omhandler postale stempler og påskrifter

Et slikt eksponat kan dekke enhver periode med posthistorie fra før frimerker ble tatt i bruk og til i dag. Det inkluderer alle typer kanselleringer og annulleringer, inkludert håndskrevne påskrifter, påført av offisielle og private posttjenester. Studiet kan dekke funksjon, bruksperiode, brukssted, farge, tilstand eller andre endringer over tid, eller andre aspekter av postale stempler og påtegnelser. Emnene kan omfatte kontorstempler eller tjenester som rekommandasjon, maritime eller reisende postkontor, desinfeksjon og dirigerings- og opplysningsstempler.

Stempeleksponat kan omfatte studier av reparerte og omgraverte datostempler og måter å vise distanseporto, slik forskjellige postverk har brukt dem. En studie av de forskjellige typene stempler og påtrykk for postautomasjon som brukes ville være et stempeleksponat, mens innføringen av postautomatisering av en postadministrasjon imidlertid er posthistorie (klasse 2A).

En god måte å vise kunnskaper og personlig forskning på poststempler kan være å vise tidligst mulig og senest mulig brukstid, eller identifikasjon av brukssted der dette ikke uten videre fremgår av stemplet eller stempeltypen (f.eks. påvise hvor et stumt stempel eller et nummerstempel har vært brukt).

Avstemplinger og andre påskrifter bør være så klare som mulig og teksten bør være godt leselig. Der stempeleksponat baseres på poststempler bør stempelenes være så komplette som mulig, og fortrinnsvis på forsendelser. Vanligvis bør man unngå fragmenter av stempler; likedan bør ikke samme stempel vises flere ganger, unntatt der man kan vise brukstiden med tidlige og sene avstemplinger.

Alle forsøk på å forbedre avstemplinger etter at de er foretatt av de postale myndigheter vil bli behandlet som forfalsket materiale (se GREX artikkel 41.2).

Frimerkene som vises i et stempeleksponat har i seg selv ingen betydning, bortsett fra at de bør være i tilfredsstillende tilstand. Når stemplete frimerker inngår i et

FIPs retningslinjer	Rev.: 3	Dato: 23.04.2023
Retningslinjer for bedømmelse av posthistorieeksponat	Org.: HS	Side: 4 av 12

stempeleksponat, vil bedømmelsen være basert på bestemmelse og studium av stemplene og andre postale antegnelser og annulleringer på frimerkene.

1.8.3 Klasse 2C – Eksponat med historiske, sosiale og andre spesialstudier relaterer seg til posthistoriske studier i vid forstand

Slike eksponat undersøker samhandlingen mellom det postale systemet og historien, samfunnet, hendelsene, handelen eller den historiske geografien til et område; og effekten postsystemet har hatt på menneskeheten, og menneskeheten på postsystemet.

Eksempler på posthistorie klasse 2C-emner inkluderer (men er ikke begrenset til):

1. Telegramtjenester
2. Gratulasjonskort (inkludert Valentines)
3. Illustrerte, billedlige, kommersielle konvolutter brukt i postsystemet
4. Studier av effekten av et postvesen på handel, samfunn og industri og tilpasning ved handel og industri av materialer til bruk i postsystemet
5. Historiske studier
6. Studier knyttet til en hendelse eller historisk landemerke

Posthistorie klasse 2C-emner inkluderer vanligvis materiale utviklet av næringsliv og samfunn for bruk i postsystemet og kan inkludere ikke-filatelisk materiale der det er relevant for emnet for eksponatet.

Bruk av slikt ikke-filatelisk materiale oppmuntres i klasse 2C hvis det er direkte relevant for emnet for eksponatet og hvis det gagnar behandlingen. Det ikke-filateliske materialet bør imidlertid ikke overvelde det filateliske materialet. Alle eksponat i underklasse 2C skal kunne monteres i standard utstillingsrammer.

2. **Prinsippene for oppbygging av posthistoriske eksponat**

2.1 Oppbygging av eksponatet

Et posthistorisk eksponat bør omfatte en logisk og sammenhengende sammensetning av materiale (som definert i 1.1-1.8.3) for å illustrere ett eller flere aspekter ved posthistorien.

I et posthistorisk eksponat forteller utstilleren en historie med eksponatet. Normalt er det en historie om utviklingen av ett eller flere aspekter ved driften av posttjenester (for detaljer og unntak, se under 1.8.1-1.8.3 ovenfor). Et posthistorisk eksponat har en klart definert begynnelse og slutt. Begynnelsen og slutten (omfang) bør være logisk knyttet til det posthistoriske emnet som behandles. Posthistoriske eksponat der omfanget og/eller strukturen først og fremst er definert av tradisjonelle filatelaspekter som ett eller flere frimerke- eller helpostutgaver vil neppe oppnå høyest poengsum. Eksponatene bør heller

FIPs retningslinjer	Rev.: 3	Dato: 23.04.2023
Retningslinjer for bedømmelse av posthistorieeksponat	Org.: HS	Side: 5 av 12

være strukturert etter portosatser, ruter, forskrifter, type post, kronologisk, geografisk (f.eks. etter lokale/nasjonale distrikter), etter transportmåte/tjeneste, eller etter en hvilken som helst annen posthistorierelatert måte som utstilleren finner det passende å benytte. For flere detaljer og spesifikke forslag, se under 1.1-1.8.3 ovenfor. Det valgte emnet må være passende i omfang for både den opprinnelige og den potensielle størrelsen på eksponatet.

2.2 Én-rammes eksponat

Et én-rammes eksponat av posthistorie er ment å være et eksponat innenfor kategoriene nevnt i 1.8.1-1.8.3 med et veldig begrenset emne som passer inn i én ramme. Hvis et emne kan vises i mer enn én ramme, eller hvis duplisering av materiale er nødvendig for å fylle én ramme, er det ikke egnet som emne for et én-rammes eksponat. Alle aspekter ved det valgte emnet skal behandles fullstendig i én enkelt ramme.

Et utvalg av objekter fra en fler-rammes eksponat kan være egnet bare hvis utvalget fullstendig kan behandle en naturlig del av eksponatet innenfor én ramme. I slike tilfeller vil eksponatet trenge en smalere tittel og i de fleste tilfeller en modifisert plan og behandling. Et eksponat som bare viser de beste objektene ("håndplukking") fra et fler-rammes eksponat er ikke hensiktsmessig som et én-rammes eksponat, fordi alle aspekter av det komplette emnet ikke vil bli behandlet riktig i bare én ramme.

2.3 Innledningsarket (eller tittelarket)

Alle posthistoriske eksponat må inneholde et innledningsark. Dette innledningsarket bør inneholde:

- Tittelen på eksponatet
- En beskrivelse av formålet med eksponatet (hva som er inkludert i eksponatet og hva som er utelatt)
- En beskrivelse av omfanget av eksponatet (begynnelsen og slutten og hvorfor disse grensene ble valgt)
- En plan over eksponatets struktur i form av kapitler eller seksjoner osv. En liste over eksponatets innhold "ramme for ramme" eller "ark for ark" viser ikke utstillers intensjoner på den beste måten.
- En liste over personlig forskning utført av utstilleren innen emnet (med referanser til artikler eller litteratur)
- En liste over de viktigste - og helst rimelig tilgjengelige – litteraturreferansene.

Hvis plassen tillater det, kan innledningsarket også inneholde:

- Kort, presis og relevant generell posthistorisk informasjon om emnet
- Hvis utstilleren bestemmer/velger å bruke et hierarki av tekst- og/eller avsnittsstiler for å indikere ulike nivåer av informasjon som presenteres, bør denne strukturen forklares på innledningsarket

FIPs retningslinjer	Rev.: 3	Dato: 23.04.2023
Retningslinjer for bedømmelse av posthistorieeksponat	Org.: HS	Side: 6 av 12

- Alt annet som utstilleren måtte føle ville hjelpe dommerne med å forberede seg på å bedømme eksponatet.

3. **Kriteriene for bedømmelse av posthistoriske eksponat og deres anvendelse**

Ved bedømmelsen av et posthistorisk eksponat vil juryen bruke følgende generelle kriterier (ref. GREV, artikkel 4.2):

- A. Behandling - ref. GREV, artikkel 4.5: 20 poeng
- B. Filatelistisk betydning - ref. GREV, artikkel 4.6: 10 poeng
- C. Filatelistiske og andre relevante kunnskaper, personlige studier og forskning - ref. GREV, artikkel 4.7: 35 poeng
- D. Tilstand - ref. GREV, artikkel 4.8: 10 poeng
- E. Sjeldenhet - ref. GREV, artikkel 4.8: 20 poeng
- F. F. Presentasjon - ref. GREV, artikkel 4.9: 5 poeng

Totalt: 100 poeng.

Utstillere bør være klar over behovet for å vurdere nøye de ulike aspektene som kombineres for å maksimere bedømmelsen et eksponat kan oppnå. Nedenfor er det gitt noen indikasjoner på de grunnleggende elementene som ligger til grunn for hvert enkelt kriterium.

3.1 Behandling (20 poeng)

Behandlingen av eksponatet gjenspeiler i hvilken grad utstilleren er i stand til å skape et balansert eksponat som er karakteristisk for det valgte emnet. En logisk progresjon som er enkel å følge og tydelige kortfattede beskrivelser vil hjelpe jurymedlemmene å sette pris på eksponatet. Ved vurdering av behandling vil jurymedlemmer kontrollere at uttalelsene i innledningsarket og planen er tilstrekkelig representert i eksponatet.

Dommerne vil vurdere:

- Hvor godt innledningsarket (eller tittelarket) til eksponatet viser formålet med eksponatet, definerer omfanget og forklarer planen og strukturen, og om det veileder jurymedlemmet til den viktigste litteraturen/referansene for det valgte emnet
- Om emnet og omfanget er valgt slik at et riktig balansert eksponat kan vises på den tilgjengelige plassen
- Om det er et naturlig posthistorisk basert start- og slutt punkt for eksponatet
- Om tittelen på eksponatet samsvarer med formål, omfang og plan
- Om innholdet gjenspeiler tittel, formål, omfang og plan
- Om det vises en logisk historie skapt med tekst og materiale med god balanse mellom de ulike delene av eksponatet

FIPs retningslinjer	Rev.: 3	Dato: 23.04.2023
Retningslinjer for bedømmelse av posthistorieeksponat	Org.: HS	Side: 7 av 12

- Om det primære fokuset er på posthistorien (eller f.eks. historie i klasse 2C) og bare sekundært på andre ting som tradisjonelle filatelaspekter ved objektene som f.eks. trykk, fargenyanser og varianter
- Om materialet som vises dekker hele eksponatets omfang
- Om overskriftene og annen tekst på hvert ark støtter forståelsen av behandlingen
- Om det er unødvendig duplisert materiale. Tekst ved hvert element skal dokumentere årsaken til at det vises
- Om alt utstilt materiale er relevant for eksponatets omfang
- Relevansen, balansen og viktigheten av ikke-filatelistisk materiale vist i eksponat om historiske, sosiale og spesielle studier (klasse 2C) skal evalueres av dommerne under behandling.

Utvelgelsen av materiale til et posthistorisk eksponat innebærer et kompromiss mellom de mange arkene med materiale utstilleren måtte ønske å vise og antall ark som får plass i rammene tildelt av utstillingsledelsen.

Dette utvalget av materiale er en viktig faktor ikke bare for vurdering av behandling, men også kunnskap. Utstiller kan utelate materiale som er av mindre betydning. Generelt kan de vanlige aspektene ved emnet som presenteres representeres av en symbolsk visning, mens de vanskelige sidene ved emnet bør vises i dybden. Dommerne vil sette pris på at denne behandlingen viser utstillers kunnskap om materialet.

Utstillere bør sørge for at deres eksponat er sammenhengende og unngå å kombinere emner som ikke naturlig hører sammen, da slike eksponat lett kan tape poeng under kriteriene for behandling og filatelistisk betydning.

En studie - f.eks. av portosatser - som dekker både førfilatelistisk tid og frimerketiden, men som utelater de første frimerkeutgavene, vil nødvendigvis måtte nedgraderes under betydning og sjeldenhet. Dette gjelder også for eksponater fra enhver periode der de vanskeligste avsnitt er utelatt.

3.2 Filatelistisk betydning (10 poeng)

"Betydningen" av et eksponat bestemmes av både betydningen av det faktiske eksponatet i forhold til det valgte emnet og den generelle betydningen av emnet.

Ved vurdering av betydning av eksponatet tas det hensyn til:

- Hvor vanskelig er det valgte området å samle?
- Hvilken betydning har materialet vist i eksponatet i forhold til det valgte området?
- Hvilken betydning har det valgte området og materialet vist i forhold til landets nasjonale filateli?
- Hvilken betydning har det valgte området og materialet vist i forhold til verdensfilatelen?

FIPs retningslinjer	Rev.: 3	Dato: 23.04.2023
Retningslinjer for bedømmelse av posthistorieeksponat	Org.: HS	Side: 8 av 12

- I klasse 2C vil halvparten av de tilgjengelige poengene gis for det utstilte emnets betydning for historie, menneskehet og/eller geografisk område.

Det vil vanligvis være lettere å behandle mindre viktige emner tilfredsstillende og fullstendig enn mere betydningsfulle emner innenfor plassen som er til rådighet.

Posthistorien til en hovedstad kan generelt være viktigere enn en mindre by eller et landdistrikt. Når man vurderer viktigheten av lokalområdeeksponat, bør det vurderes hvor mye av materialet som vises fra det valgte geografiske området som vil være ønskelig for utstillere av bredere definerte emner, som for eksempel posthistorien til et helt land.

En studie av portosatsene i en postavtale mellom to eller flere land vil i alminnelighet ha en større betydning enn en studie over innlandsportoene i et enkelt land i den samme perioden. På samme måte vil en portosatsundersøkelse som dekker alle typer post generelt være viktigere enn en studie av en enkelt type post eller tjeneste.

3.3 Filatelistiske og relaterte kunnskaper, personlige studier og forskning (35 poeng).

Filatelistiske og andre relaterte kunnskaper vises ved de objekter som er valgt ut i eksponatet og de opplysninger og kommentarer som gis i teksten. Egne studier vises gjennom korrekt analyse av objektene i eksponatet. Personlig forskning er presentasjon av nye fakta knyttet til det valgte emnet.

Filatelistisk og relatert kunnskap demonstreres av:

- Valg av objekter som gjenspeiler kunnskap om det valgte området
- Objektene er godt beskrevet
- Bruke og korrekt tolke eksisterende litteratur innenfor området
- Vise en fullstendig og nøyaktig forståelse av det valgte emnet
- Vise korrekt frankerte, riktig brukte objekter, som viser det viktigste filatelistiske elementet utstilleren ønsker å illustrere

Personlig studie er dokumentert av:

- At de primære posthistoriske aspektene som styrer strukturen til eksponatet og historien som fortelles er fullstendig analysert og nøyaktig beskrevet
- At alle posthistoriske aspekter som portosatser, ruter, forskrifter, stempler og påskrifter er beskrevet når det er vesentlig. En riktig portosatsbeskrivelse inkluderer (a) hva som sendes, (b) prisen for å sende varen, og (c) den nøyaktige perioden (nøyaktige start- og sluttdatoer) satsen var i kraft
- En kort omtale av tradisjonelle aspekter ved frimerker og helpost som brukes på slutten av objektbeskrivelsene vil bli verdsatt hvis plassen tillater det og at alle viktigere posthistoriske aspekter allerede er riktig beskrevet

FIPs retningslinjer	Rev.: 3	Dato: 23.04.2023
Retningslinjer for bedømmelse av posthistorieeksponat	Org.: HS	Side: 9 av 12

Personlig forskning og nye funn av utstilleren

- Bør gis full dekning i samsvar med deres betydning
- Større funn fortjener viktig dekning og anerkjennelse og bør identifiseres av utstilleren, mens mindre funn ikke bør overvelde hovedeksponatet
- For eksponat hvor det åpenbart er gjort mye reell forskning (presentasjon av nye fakta knyttet til det valgte emnet), kan en svært stor andel av de totale poengene gis for denne forskningen
- Der det er hensiktsmessig kan det gis referanser til utstillers egen eller annen tidligere publisert informasjon. Der utstilleren selv har frambragt slik informasjon, kan en referanse plasseres enten på innledningsarket eller på det aktuelle arket som forskningen refererer til.

Bare filatelistiske og relaterte kunnskaper, personlige studier og forskning dokumentert av objektene i eksponatet og deres relevante beskrivelser kan bedømmes.

For eksponater med historiske, sosiale og andre spesialstudier vil den relevante historiske og generelle ikke-filatelistiske kunnskap bli tatt i betraktning i forbindelse med vurderingen av alle aspekter av kunnskapskriteriene.

Viktigheten av å forstå et posthistorisk eksponat kan bety at mer tekst er inkludert eller at ikke-posthistorisk eller ikke-filatelistisk materiale er inkludert som støttedokumentasjon. Men all tekst må være kortfattet og tydelig, og inkludering av relatert ikke-posthistorie eller ikke-filatelistisk materiale må forbedre forståelsen av det posthistoriske emnet og attraktiviteten til eksponatet. I alle tilfeller bør utstillerne huske på at informasjonen som gis ikke skal virke overveldende på det filatelistiske materialet som vises. En godt gjennomarbeidet plan (se 2.3. ovenfor) kan overflødiggjøre lange beskrivelser senere i eksponatet.

Det må huskes at enkelte posthistoriske emner har blitt forsket veldig mye på over lang tid, og resultatene av disse studiene er publisert. For å måle kunnskap vil juryen vurdere hvor godt utstilleren har utnyttet disse ressursene. Det er urealistisk å kreve at en samler utvikler nye funn i et sterkt studert og forsket område. Av denne grunn vil ikke slike eksponat bli straffet for mangel på personlig forskning.

Dersom en utstiller kan komme med faktabaserte sjeldenhetsutsagn basert på omfattende registrering av kjent materiale, vil dette også bli vurdert positivt under personlige studier og/eller forskning (for mer detaljer om sjeldenhetsutsagn, se nedenfor under 3.5).

3.4 Tilstand (10 poeng).

Når man bedømmer tilstand i posthistoriske eksponat, må mange aspekter vurderes:

FIPs retningslinjer	Rev.: 3	Dato: 23.04.2023
Retningslinjer for bedømmelse av posthistorieeksponat	Org.: HS	Side: 10 av 12

- Materiale i god stand blir satt stor pris på i et posthistorisk eksponat. Siden tilstanden kan variere betydelig for posthistorisk materiale avhengig av land, periode og transportforhold, bør dommerne imidlertid alltid huske på tilstanden som kan oppnås
- God stand, rene, leselige poststempler og andre påtegninger samt objektenes generelle utseende bør belønnes, mens dårlig tilstand vil gis en lavere vurdering
- Når det er mulig, bør omslag og andre objekter med frimerker vise frimerkene i god stand. I de fleste eksponat settes pris på rene omslag uten flekker og manglende hjørner på frimerker etc.
- Det er imidlertid noen bemerkelsesverdige unntak. For eksempel i et eksponat av katastrofepost (skipsforlis, flyhavari), der objektet nødvendigvis vil være skadet, bør alle postale stempler og påtegninger etter at posten er reddet være så klare som mulig
- Tilstanden til vanlig materiale bør være upåklagelig og den beste tilgjengelige
- Utstillere oppfordres til å vise unikt eller svært sjeldent materiale som ikke forekommer i god stand, men advares mot å inkludere andre objekter i en tilstand som kan redusere den oppfattede totale tilstanden for eksponatet
- Kommersielt brukte objekter er å foretrekke fremfor samlerproduserte.
- Hvis en gjenstand har blitt restaurert eller manipulert, må den beskrives som sådan.

3.5 Sjeldenhet (20 poeng)

Sjeldenheten er direkte relatert til de filatelistiske objekter som vises og til den relative sjeldenheten for materiale av den art som vises (men ikke verdien). Sjeldenhet er altså først og fremst knyttet til hvor mange eksemplere som finnes og fra hvor bredt perspektiv varene er sjeldne, men ikke direkte til prisen på varen.

Jurymedlemmene vil først og fremst se etter:

- Hvor vanskelig er det å få tak i det relevante og interessante materialet i eksponatet
- Hvor vanskelig er det å duplisere eksponatet
- Hvor viktig de sjeldne objektene er sett fra et bredere perspektiv; f.eks. et poststempel fra liten by som viser det eneste kjente eksemplet, men av en standardtype som brukes over hele landet, kan være av mindre betydning enn en spesiell type som bare brukes i den byen.
- Har utstilleren unngått filatelistisk produsert materiale der det er mulig?

Sjeldenhet i posthistoriske eksponat bør først og fremst vurderes fra det posthistoriske aspektet av objektet. Derfor er en sjelden portosats-, rute- eller annullering vanligvis viktigere når man vurderer sjeldenhet i posthistoriske eksponat enn et vanlig posthistorisk objekt frankert med et sjeldent frimerke. Hvis mange av de viktigste posthistoriske raritetene innen faget er til stede, vil tradisjonelt viktige gjenstander som sjelden helpost og sjeldne frimerker på postsendinger, største kjente frankering, tidligste registrerte bruk, blandede frankeringer, tilstandsrariteter osv. også bli verdsatt i posthistoriske eksponat.

FIPs retningslinjer	Rev.: 3	Dato: 23.04.2023
Retningslinjer for bedømmelse av posthistorieeksponat	Org.: HS	Side: 11 av 12

Hvis et eksponat inneholder svært sjeldent materiale, bør utstilleren gjøre oppmerksom på dette i beskrivelsene av objektene. Dersom sjeldenhetsutsagn (f.eks. "En av X registrert") brukes, vil det bli vurdert positivt dersom utsagnet er bekreftet ved omtale av kilden og personlig forskning som er lagt ned for å generere den relevante sjeldenhetsvurderingen. Dette bør fortrinnsvis stå på innledningsarket. Det bør også beskrives nøyaktig hva som gjør objektet til "En av X registrert". På et detaljert nivå blir nesten ethvert posthistorisk objekt unikt, så det relative nivået av sjeldenhet vil bli vurdert. En uttalelse som sier "En av X registrert" uten noen spesifisering er derfor ikke nyttig for dommerne eller seerne. Av samme grunn bør enkle uttrykk som "Unik" eller "Veldig sjelden" uten nærmere forklaring unngås.

3.6 Presentasjon (5 poeng)

Presentasjonen skal hjelpe til med behandlingen av eksponatet med dens generelle layout og klarhet. Presentasjonsmåten bør vise materialet best mulig og balansert både på det enkelte arket, i rammen og gjennom hele eksponatet.

Dommerne vil vurdere:

- Arbeidet som legges inn i presentasjonen ut fra et synspunkt om hvordan det letter forståelsen og tiltrekningen av eksponatet både for dommere og seere
- Det generelle utseendet til arkene og rammene
- Litt variasjon i monteringen mellom arkene settes pris på (alle arkene skal ikke være nesten identiske)
- Omhyggelig montering
- God bruk av arkene – med ikke for mye mellomrom på arkene
- Om tekstingen er tydelig og relevant for materialet som vises og for emnet som er valgt for eksponatet. Detaljert teksting kan være nødvendig og dermed akseptabelt i posthistoriske eksponat så lenge det ikke overvelder materialet
- Illustrasjoner bør ikke være for dominerende, og fargefotografier eller reproduksjoner bør være minst 25 % forskjellige i størrelse fra originalen. Full størrelse reproduksjoner av enkelte stempler eller deler av et objekt er tillatt
- Illustrasjoner av relevante postale stempler og påtegninger er bare nødvendig når originalene ikke er tydelige nok for tilskueren. Når det er ønskelig å illustrere viktige stempler eller påtegninger på baksiden av et objekt kan disse enten tegnes eller illustreres med en gjengivelse, for eksempel et fotografi eller fotokopi, så lenge gjengivelsen tydelig oppfattes som en gjengivelse for tilskueren
- Alt illustrasjonsmateriale, enten det er ikke-posthistorisk eller ikke-filatelistisk materiale, bør være originalt der det er mulig.

Det skal ikke gjelde noen fordel eller ulempe om teksten er håndskrevet, maskinskrevet eller trykt.

FIPs retningslinjer	Rev.: 3	Dato: 23.04.2023
Retningslinjer for bedømmelse av posthistorieeksponat	Org.: HS	Side: 12 av 12

Sterkt farget blekk og fargede albumark bør unngås. På samme måte bør fargen på arkene være konsistent gjennom hele eksponatet.

4. **Avsluttende bemerkninger**

- 4.1 Disse retningslinjer kan ikke besvare alle spørsmål som en utstiller eller en dommer kan stille. Ethvert eksponat må bedømmes på sitt eget selvstendige grunnlag.
- 4.2 I tilfelle av misforståelser i teksten i forhold til originalen har den engelske originaltekst forrang.
- 4.3 Disse retningslinjene ble godkjent av delegatene for FIPs kommisjon for posthistorie i Lugano 22.05.2022 og av FIPs styre under det 144. styremøtet i Lugano 2.05.2022.

Note til punkt 2.3 Innledningsark og 3.1 Behandling:

I henhold til GREV artikkel 3.3 skal alle eksponater som vises på FIP-utstillinger ha innledningsarket og tekstingen i eksponatet skrevet på et av de offisielle FIP-språk (engelsk, tysk, fransk eller spansk). Dette gjelder ikke utstillinger på nasjonalt eller nordisk plan.

Note til punkt 3.5 Sjeldenhet og 3.6 Montering:

Utstillerne oppfordres til å framheve uvanlige eller viktige objekter for eksponatet, ved markering eller utheving i tekst, med ramme eller farge, eller annen markering som ikke blir for dominerende. Dette vil være til hjelp ved bedømmingen.